

Dr Robert A. Peterson, Zbawienie, sesja 8, Formuły systematyczne wyborów, numer 3

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert Peterson w swoim nauczaniu o zbawieniu. To jest sesja numer osiem, Election Systematic Formulations, numer 3.

Po przejrzaniu Rzymian 8:28-30 i Efezjan 1:3-14, powinienem być powiedzieć, że najpierw Efezjan 1:3-14, Rzymian 8:28-30 i Rzymian 9, przynajmniej większość z nich, wielkie fragmenty, historyczne fragmenty o wyborze, wracamy do wykładów systematycznych.

2 Tymoteusza 1:9 jest jednym z dwóch miejsc, w których Paweł umiejscawia wybierającą łaskę Boga przed wiecznymi wiekami, przed stworzeniem świata, Efezjan 1:4. Ta łaska jest skuteczna, ponieważ chociaż zaplanowana w wieczności, Bóg objawił ją w czasie, aby użyć języka 1 Tymoteusza 1:10, poprzez pojawienie się naszego Zbawiciela Chrystusa Jezusa, który zniósł śmierć i wyprowadził życie i nieśmiertelność na światło dzienne przez ewangelię. Wybór Jego ludu przez Boga do zbawienia opiera się na Jego suwerenności i łasce, Jego celu i miłosierdziu oraz Jego woli i miłości. Wybiera zarówno jednostki, jak i kościół, jak pokazuje następująca sekcja.

Wybory obejmują jednostki i kościół. Bóg wybiera jednostki do zbawienia, które zbiorowo stanowią jego kościół. Pismo Święte jasno naucza o indywidualnym i zbiorowym lub wspólnotowym wyborze jego ludu.

Zaczynamy od wyborów korporacyjnych, ponieważ nie są one kwestionowane. Chociaż, szczerze mówiąc, kalwinizm, moim zdaniem, nie kładł odpowiedniego nacisku na wybory korporacyjne, a przez to pominięto je w niektórych zastosowaniach wspólnotowych lub towarzyskich. Wybory korporacyjne ludu Bożego są nauczane w każdym korpucie Nowego Testamentu, Ewangeliach.

Mateusza 13:20, 22, 26 i 27. Mateuszu, czy powiedziałem Mateusz? Mam tu błąd. Przepraszam.

Mam zapisanego Marka, ale myślę, że to może być. Nie, to nie jest Marek. Marek 13:20, 22, 26, 27. Mateusz 22, 14. To był mój błąd. Jan 6:37. Jan 10:26, 27. Jan 17:2 i 24. Dzieje Apostolskie 18:9 i 10.

Listy Pawła. O wyborze korporacyjnym lub pluralistycznym naucza się w Efezjan 1:4. Rzymian 8:29 i 30. Kolosan 3:12.

1 Tesaloniczan 1:4 i 5. 2 Tesaloniczan 2:13. 2 Tymoteusza 1:9. Tytusa 1:1. W listach powszechnych: Jakuba 2:5. 1 Piotra 1:1 i 2. 2 Piotra 1:10. 2 Jana 1 i 13.

Objawienie 17:14. Pozwólcie, że zacytuję kilka z tych tekstów. 1 Piotra 5:13.

Ta, która jest w Babilonie, wybrana razem z tobą. To odniesienie do kościoła w Rzymie, używającego tajemniczej symboliki Babilonu, starożytnego wroga Boga dla obecnego wroga Boga, Rzymu. Ta, która jest w Babilonie, wybrana razem z tobą, przesyła ci pozdrowienia, tak jak Marek, mój syn.

1 Piotra 5:13. 2 Jana 1 i 13. Wersety 1 i 13.

Starszy, autor, do wybranej pani i jej dzieci. Wydaje się, że jest to odniesienie do kościoła, który kocham w prawdzie i nie tylko ja, ale także ci, którzy znają prawdę.

Dzieci twojej wybranej siostry przesyłają ci pozdrowienia. 2 Jana 1 i 13. Wybrana kobieta w Babilonie, wybrana pani, 2 Jana 1, i jej wybrana siostra, werset 13, odnoszą się do kościołów, a zatem do zbiorowego wybrania.

Pismo Święte naucza o wyborze korporacyjnym. Naucza również o wyborze indywidualnym w ewangeljach, Dziejach Apostolskich i listach Pawła. Jezus opowiada o synu, który wybrał, aby objawić ojca niektórym ludziom.

Mateusza 11:27 BW. Wszystko przekazał mi mój ojciec i nikt nie zna syna, tylko ojciec, i nikt nie zna ojca, tylko syn i każdy, komu syn zechce go objawić. Mateusza 11:27.

Ojciec i syn mają wyjątkową wzajemną wiedzę o sobie. Ojciec udzielił wcielonego syna autorytetu, aby uczynić ojca znanym, jak syn wybierze. Po uzdrowieniu człowieka, który był chromy od 38 lat, Jezus mówi, że zawsze wypełnia wolę Ojca i jednocześnie wykonuje dzieła, które tylko Bóg może wykonać.

Jana 5:19 i 20. Celem tego ostatniego cytatu jest, aby wszyscy czcili syna tak, jak czczą ojca. Werset 23.

Jednym z dzieł ojca i syna jest dawanie życia. Cytat: tak jak ojciec wskrzesza umarłych i daje im życie, tak i syn daje życie tym, którym chce. Werset 21.

Who jest liczbą mnogą i składa się z jednostek wybranych i ożywionych przez Jezusa. Dzieje podkreślają znaczenie pokuty i wiary oraz podkreślają suwerenność Boga. Mówi o wyborze tylko dwa razy, raz o wyborze zbiorowym, Dzieje Apostolskie 18:9 i 10, i raz o wyborze indywidualnym, Dzieje Apostolskie 13:48.

Po odrzuceniu przez Żydów w Perge w Pamfilii, Paweł zwraca się do pogan, cytując Izajasza 49:6. „Uczyliem cię światłością dla pogan, abyś niósł zbawienie aż po krańce ziemi”. Kiedy poganie to usłyszeli, nie, nadal cytuję, kiedy poganie to

usłyszeli, radowali się i czcili słowo Pańskie, a wszyscy, którzy zostali przeznaczeni do życia wiecznego, uwierzyli w Dzieje Apostolskie 13:47, 48.

Bóg powołuje jednostki do życia wiecznego, co skutkuje zbawczą wiarą. Wiara nie jest podstawą Bożego wyboru, jest wynikiem Bożego wyboru. Widzimy to samo w 1 Tesaloniczan 1, który odpowiada na pytanie, skąd wiemy, kim są wybrani? Skąd wiemy, kogo Bóg wybrał? Pamiętaj o odpowiedzi Kalwina dla zmartwionego parafianina? Patrzymy na Chrystusa, autora wyboru.

Widzimy to w 1 Tesaloniczan 1. W 1 Tesaloniczan 1, wersecie 2, zawsze dziękujemy Bogu za was wszystkich, modląc się za was. W wersecie 4, wiemy bowiem, bracia, umiłowani przez Boga, że was wybrał. Wiemy bowiem, bracia, umiłowani przez Boga, że was wybrał.

Ponieważ głęboko zajrzeliśmy w wieczne rady Pana i dostrzegliśmy boską wolę przed stworzeniem. Bzdura. On nic takiego nie mówi.

Raczej, mówi, to jest labirynt, przed którym ostrzegał nas Kalwin. Nie próbujemy badać wiecznych zarządzeń Boga. O mój Boże.

Wiemy, bracia, umiłowani przez Boga, że was wybrał, ponieważ, oto jak wiemy, nasza ewangelia przyszła do was, nie tylko w słowie, ale także w mocy i w Duchu Świętym, i z pełnym przekonaniem. Wiemy, kogo Bóg wybrał przez tego, kto wierzy w ewangelię. Wiara nie jest podstawą wybrania.

Wiara jest wynikiem wyboru. Bóg wybiera, a Syn odkupuje tych samych ludzi. Pomijamy ten krok tutaj.

A Duch oświeca tych ludzi, odradza tych ludzi, przyciąga tych ludzi do zbawczej wiedzy o Chrystusie. Paweł naucza zarówno o wyborze korporacyjnym, jak i indywidualnym. W Rzymian 9 cytuje naukę Mojżesza o boskiej prerogatywie z Księgi Wyjścia 33, 19.

Bóg mówi Mojżeszowi: Zmiłuję się nad tym, komu okażę miłosierdzie. Zlituję się nad tym, nad kim mam litość. Rzymian 9:15.

Słowa do kogo i na kogo są pojedyncze. Słowa Pawła odnoszą słowa Mojżesza do posługi Pawła. Tak więc, cytuję, okazuje miłosierdzie temu, komu chce okazać miłosierdzie, a zatwardza tego, kogo chce zatwardzić.

Wiersz 18. W kim jest liczba pojedyncza, wskazując na Boży wybór jednostek jako odbiorców Bożego zbawczego miłosierdzia i na Jego odrzucenie innych jednostek. Zaniedbany tekst o wyborze pojawia się wśród pozdrowień Pawła na końcu Rzymian.

Pozdrów Rufusa. Rzymian 16:13. Założę się, że gdybyś zapytał kościół, nikt nie potrafiłby wymienić tego tekstu.

Pozdrówcie Rufusa, wybranego w Panu. Rzymian 16:13. Po rozważeniu możliwości, że Paweł miał na myśli mężczyznę o imieniu Rufus jako wybitnego lub wybranego, nie jest niemożliwe, aby Electos miał to na myśli.

Doug Moo interpretuje to jako odniesienie do wyboru Rufusa przez Boga do zbawienia. Cytat: Paweł prawdopodobnie po prostu ma na myśli, że był chrześcijaninem wybranym tak jak wszyscy chrześcijanie. Rzymian 16:13.

Cele wyborów, nasze zbawienie i chwała Boga. Bóg wybrał ludzi w przeszłości wieczności z myślą o przyszłości wieczności. Nowe niebiosa i nowa ziemia.

Bóg ustanowił cele dotyczące wyboru dla kościoła i dla siebie. Dla kościoła celem jest ostateczne zbawienie, które jest komunikowane na wiele sposobów, w tym świętość. Efezjan 1:4 adopcja.

Wiersz piąty. Zgodność z Chrystusem. Rzymian 8:29.

I dziedzictwo. Efezjan 1:11. I chwała.

Rzymian 8, 30. 2 Tesaloniczan 2:14. Paweł łączy wybranie i ostateczne zbawienie w 2 Liście do Tymoteusza.

Cytat, dlatego Paweł mówi, wszystko znoszę dla wybranych, aby i oni dostąpili zbawienia, które jest w Chrystusie Jezusie z wieczną chwałą. Drugi List do Tymoteusza 2, 10. Jeśli są wybrani, dlaczego muszą dostąpić zbawienia? Ponieważ wybranie jest wiecznym wyborem Boga.

Uzyskanie zbawienia następuje w czasie i przestrzeni. To interesujące. Paweł, największy autor wyboru w Biblii, jest również, będę minimalistą, jednym z największych ewangelistów w Biblii.

A wybory nim kierują. Dlatego znoszę wszystko dla wybranych, aby i oni dostąpili zbawienia. Paweł wie, że potrzebują usłyszeć ewangelię, aby w nią uwierzyć i zostać zbawionymi.

Jeśli chodzi o samego Boga, jaki jest cel wybrania? To Jego własna chwała, która jest ostatecznym celem Boga we wszystkich rzeczach. My również beztrąsko dodajemy na końcu naszych modlitw. Dla Waszej czci i chwały, amen.

Lepiej to dodać niż nie, ale lepiej to mieć na myśli niż po prostu powiedzieć to bez zastanowienia. Bóg wybrał Żydów i pogan do zbawienia z zamiarem, aby, cytuję, mogli przynieść chwałę Jego chwale. Efezjan 1:12.

Clint Arnold ma rację w swoim komentarzu do Listu do Efezjan. Ostatecznym celem Boga w wyborze i przeznaczeniu ludu dla siebie jest to, że doprowadzi to do jego własnej chwały. Wierzący czują się zobowiązani do przyłączenia się do apostoła, gdy śpiewa, cytuję, Bogu niech będzie chwała w kościele i w Chrystusie Jezusie przez wszystkie pokolenia na wieki wieków.

Amen. Efezjan 3:21. Wybranie historyczne i wieczne.

John Frame. Frame jest niezwykłym człowiekiem. Kocha Pana.

Służył wiernie przez wiele lat. Pamiętam, jak zadzwoniłem do niego i poprosiłem, żeby napisał rozdział w książce, którą współredagowałem, a on powiedział: Jestem z tobą. Wierzę w twój projekt.

Chciałbym ci pomóc, ale próbuję skończyć systematyczną książkę teologiczną, zanim Pan mnie wezwie do domu. Cóż, w Bożej opatrzności ukończył tę książkę i kilka innych po niej. Jeśli chodzi o ten konkretny projekt, dał nam, Christopherowi Morganowi i mnie, pozwolenie na wykorzystanie jego wcześniejszych prac, co jest najlepszą rzeczą, jaką mogliśmy znaleźć, aby spróbować wyjaśnić problem zła w naszej książce o grzechu dla Crossway.

John Frame w swojej książce *The Doctrine of God*, na stronach 317–330, użytecznie rozróżnia historyczne i wieczne wybory. Wybór Izraela przez Boga jest historycznym wyborem. Chociaż Bóg wybrał naród w historii, jego wybór niekoniecznie doprowadził do zbawienia każdego Izraelity.

Ci, którzy sprzeciwiali się mu i nieustannie łamali przymierze, nie zostali zbawieni. W podobny sposób Bóg wybiera, poprzez historyczne wybory, widzialny kościół Nowego Testamentu jako lud korporacyjny. Ale nie każda jednostka w kościele doświadcza zbawienia.

Natomiast wieczne wybranie zawsze skutkuje zbawieniem. Bóg wybiera bowiem jednostki do zbawienia przed stworzeniem, jak to zostało objawione w Nowym Testamencie. Zarówno historyczne wybranie, jak i wieczne wybranie są rodzajami wybrania, ponieważ oba wiążą się z wyborem Boga, ale nie odwrotnie.

Historyczne wybory umieszczają kogoś we wspólnocie wiary, ale nie gwarantują, że został on wiecznie wybrany do zbawienia. Wybrani ostatecznie wierzą i są posłuszni Bogu. Innym źródłem, o którym warto wspomnieć w tym momencie, jest esej Thomasa Schreiner, *Does Romans 9 Teach Individual Election Under Salvation?*, w

książce, którą współredagował z Brucem Ware, zatytułowanej *Still Sovereign, Contemporary Perspectives on Election for Knowledge and Grace*.

Thomas Schreiner, *Does Romans 9 Teach Individual Election Under Salvation?*, w *Still Sovereign, Contemporary Perspectives on Election for Knowledge and Grace*. To prowadzi nas do wyboru i wiedzy o przyszłości. W tradycji arminiańskiej wybór jest podporządkowany wiedzy o przyszłości.

W końcu, jak mówi Paweł, tych, których przewidział, przeznaczył również na podobieństwo obrazu jego syna, aby był pierworodnym pośród wielu braci i sióstr. Rzymian 8:29. Arminianie uważają, że przeznaczenie zależy od wiedzy uprzedniej, którą rozumieją jako przewidywanie przez Boga, kto uwierzy.

Kiedy ludzie przewidują coś, po prostu przewidują, co się wydarzy. Słowo przewidywać jest użyte w tym znaczeniu w 2 Piotra 3:17. Uznaję różne zastosowania słów przewidywać i przewidywać w Nowym Testamencie.

Takie studia nad słowami powinny być niezależne od wniosków teologicznych, a w rzeczywistości czasami mówią o ludziach znających fakty w przyszłości. Czasami mówią o skutecznym planowaniu przyszłości przez Boga. A moim zdaniem czasami mówią o tym, że Bóg kieruje swoją miłość do kochania ludzi, kierując swoją miłość do ludzi z góry.

Biblijnie, Boża wiedza wstępna, chociaż obejmuje przewidywanie, przewidywanie jest Bożą wiedzą wstępną faktów. Przewidywanie, to Jego wiedza wstępna faktów, wydarzeń, tego, co się wydarzy. Chociaż wiedza wstępna obejmuje Jego przewidywanie, przewidywanie, przewidywanie rzeczy i ideę, że Bóg widzi z góry to, co się wydarzy, obejmuje również pojęcie predykatu, co było słowem, którego próbowałem zrozumieć, predykatu.

Takie włączenie nie jest jedynie filozoficzne, ale ma podłoże tekstowe. Boża wiedza o osobach, gdy jest to wiedza prowadząca do zbawienia, ma wymiar przymierza lub osobisty. O to mi również chodziło.

Jest to widoczne w sposobie użycia słowa nie w Starym Testamencie. Bóg wybrał, dosłownie wiedział, od Yadah, Abrahama, Księga Rodzaju 18:19. Tłumaczenie słusznie oddaje znaczenie słowa nie, ponieważ tekst nie mówi jedynie, że Pan miał mentalne poznanie Abrahama, ale także oznacza, że Pan umiłował go.

Inny przykład pochodzi z Amosa 3:2. Ach, oto jest, Amos 3:2, gdzie Pan zwraca się do Izraela, znałem tylko ciebie ze wszystkich plemion ziemi. Dlatego ukarzę cię za wszystkie twoje nieprawości.

Miłość Boga do Jego ludu obejmuje dyscyplinę. Tutaj również słowo Yadah występuje w znaczeniu znany, a niektóre tłumaczenia, z dobrego powodu, tłumaczą to słowo jako wybrany. Tylko Ciebie wybrałem spośród wszystkich klanów ziemi.

NIV, NET, NASB. Oczywiście jest, że Bóg poznawczo zna wszystkie narody ziemi. I tak w Amos 3:2 słowo nie ma wymiar osobisty i przymierzowy.

Pan znał Izraela, ponieważ wybrał go jako swoją szczególną własność spośród wszystkich narodów. Zauważyliśmy wcześniej, że Jeremiasz był znany jako prorok w ten sam sposób. Nie jestem pewien, czy wiedzieliśmy o tym wcześniej, przepraszam.

Nie sądzę, żebym o tym wspomniał. Jeremiasz 1-5, Bóg go znał. Podobne użycie widzimy w Psalmie 1-6, gdzie Pan zna drogę sprawiedliwych, ale droga bezbożnych zginie .

Z pewnością Pan zna poznawczo drogę niegodziwych, ponieważ następny wers mówi, że droga niegodziwych prowadzi do zguby, droga bezbożnych zginie . Bóg zna ścieżkę sprawiedliwych, co oznacza, że troszczy się o swój lud i go chroni. Paweł używa również słowa nie, gdy Bóg kieruje swoją miłością ku własnej przyjemności swojemu ludowi.

Paweł upomina Galatów. Teraz, skoro poznaliście Boga, a raczej zostaliście przez Boga poznani, jakże możecie znowu zawrócić do słabych i bezwartościowych żywiołów? Czy chcecie być znowu ich niewolnikami? Galacjan 4:9. Galaci, znając Boga, oznaczali swoje nawrócenie.

Ale potem Paweł rozważa głębszą rzeczywistość, ostateczny powód, dla którego znają Boga, i odnosi go do wiedzy Boga o nich. Umieścił na nich swoje przymierzowe uczucie. Wierzący znają Boga tylko dlatego, że Bóg znał ich pierwszy.

Podobny tekst pojawia się w akapicie wprowadzającym, dotyczącym kwestii pożywienia ofiarowanego bożkom. 1 Koryntian 8:1-3. Wiedzący to ci, którzy byli dumni ze swojej wiedzy o bożkach i pożywieniu, ale nie troszczyli się o słabych.

Wiersze 1-13. Byli dumni ze swojej wiedzy, ale używali jej jak pałki na głowach słabszych chrześcijan. Paweł przypomina im i strofuje ich.

Cytat, ale jeśli ktoś kocha Boga, jest przez Niego znany. Werset 3. Podstawową kwestią nie jest to, ile wiedzą znający, ale czy są znani przez Boga. Ci, którzy kochają Boga, to znaczy wierzący, porównaj Rzymian 8:28, 1 Koryntian 2:9, są znani wcześniej.

Ci, którzy kochają Boga, są wcześniej znani przez Boga. Ci, którzy kochają Boga, to znaczy wierzący, są wcześniej znani przez Boga. Czas przeszły w formie known wskazuje, że ludzka miłość jest wynikiem Bożej wiedzy.

Miłość wytryska w ludzkich sercach u tych, których Bóg poznał, u tych, którzy byli obiektami Jego miłości przymierza. Inny przykład słowa wiedza oznaczającego przymierzową miłość Boga pojawia się w 2 Tymoteusza 2:19. Niemniej jednak, 2 Tymoteusza 2:19, solidny fundament Boga stoi mocno, nosząc ten napis: Pan zna tych, którzy są Jego, a każdy, kto wzywa imienia Pańskiego, niech odwróci się od niegodziwości.

Paweł rozważa wpływ fałszywych nauczycieli, którzy podważali wiarę tych, którzy wyznawali wiarę w Jezusa, wersety 15-18. W wyniku machinacji takich nauczycieli wiara niektórych została zrujnowana, werset 18. Czy to oznacza, że niektórzy, którzy byli prawdziwymi wierzącymi, są teraz zgubieni? Z pewnością nie.

Paweł nawiązuje w 2 Tymoteusza 2:19 do Lb 16:5 i historii Koracha, Datana i Abirama, którzy zbuntowali się przeciwko przywództwu Mojżesza i Aarona. Sednem tej historii jest to, że Pan zna tych, którzy są prawdziwie Jego. Korach i jego przyjaciele, poprzez swoją apostazję, pokazali, że tak naprawdę nie należą do Pana.

To samo dotyczy tych, którzy odstąpili od wiary, zgodnie z 2 Tymoteusza 2-18. Ci, których Pan zna, ci, na których Bóg położył swoje przymierzowe uczucie, nigdy od Niego nie odstąpią. W Nowym Testamencie zatem Boża uprzednia wiedza nie jest zwykłym poznaniem, ale odnosi się do Jego przymierza i relacji z Jego ludem.

Widzimy to wyraźnie w Rzymian 11:2, gdzie czytamy, że Bóg nie odrzucił swojego ludu, którego znał. Paweł pyta tutaj, czy Bóg odrzucił swój lud Izrael. A odpowiedź brzmi: absolutnie nie.

Zachowanie resztek pokazuje, że Izrael ma przyszłość. W trakcie tej dyskusji znaczenie słowa foreknew jest oczywiste z kontekstu i jego użycia w zdaniu. W kontekście wyraźnie odnosi się do wyboru Izraela, Rzymian 11:5 i zachowania, werset 4. Znaczenie jest również jasne w zdaniu, ponieważ słowo foreknew stoi w kontraście do odrzuconego.

Można to ująć w ten sposób. Izrael nie został odrzucony, ale wybrany. Przewidziany tutaj oznacza, że Bóg ustanowił swoje przymierze miłości i uczucia dla Izraela.

Widzimy inny przykład wiedzy wstępnej w Rzymianach 8-29. Tych, których przewidział, przeznaczył również na podobieństwo obrazu swego syna. Widzieliśmy ze Starego Testamentu i Rzymian 11:2, że istnieją dobre powody, aby sądzić, że wiedza wstępna oznacza przeznaczenie i oznacza przymierzową miłość Boga, którą obdarza On swój lud.

Takie rozumienie wiedzy wstępnej jest również wspierane przez 1 Piotra 1:20, gdzie czytamy, że Chrystus był znany przed założeniem świata, ale został objawiony w tych ostatnich czasach dla was. Z pewnością Bóg przewidział, kiedy Chrystus przyjdzie, ale nie tylko przewidział jego przybycie. On również przewidział i ustalił, kiedy Chrystus przyjdzie.

Podobnie śmierć Chrystusa nie była przypadkowym wydarzeniem. Chrystus został wydany zgodnie z ustalonym planem i wiedzą Bożą, Dzieje Apostolskie 2:23. Słowo ustalony pomaga nam zdefiniować wiedzę, pokazując, że wiedza obejmuje pojęcie przeznaczenia.

Interpretację proponowaną tutaj popierają także Dzieje Apostolskie 4:27-28, które jasno nauczają, że śmierć Jezusa była przeznaczona. W tym mieście zarówno Herod, jak i Poncjusz Piłat, z poganami i ludem Izraela, zgromadzili się razem przeciwko Twojemu świętemu słudze Jezusowi, którego namaściłeś, aby uczynił to, co Twoja ręka i Twoja wola przeznaczyły, aby się stało. Ograniczenie wiedzy o przyszłości do przewidywania nie odpowiada faktycznemu użyciu tego słowa.

Widzieliśmy w Dziejach Apostolskich 2:23 i 1 Piotra 1:20, że wiedza wstępna obejmuje ideę przeznaczenia wstępnego. To samo dotyczy 1 Piotra 1:1 i 2. Do wybranych, żyjących jako wygnańcy rozproszeni po Poncie, Galacji, Kapadocji, Azji i Bitynii, wybranych zgodnie z wiedzą wstępną Boga Ojca. Wybrani są wybierani zgodnie z wiedzą wstępną.

Tak jak Bóg z góry zaplanował przyjście Chrystusa (1 Piotra 1:20), tak też wybrał wierzących na podstawie swego wyboru, by umieścić na nich swoje przymierzowe uczucie (1 Piotra 1:2). Tak więc uprzednia wiedza łączy Boże przeznaczenie i zobowiązanie do miłości.

Podoba mi się tłumaczenie *fore loved, foreknew i for loving for foreknowledge* w tych zbawczych, soteriologicznych kontekstach. *Election and union with Christ*. Paweł często używa słów, słów *in Christ*, aby mówić o unii z Chrystusem.

Nie zawsze, ale często. Dwukrotnie wiąże zjednoczenie z Chrystusem z przedczasowym wyborem. Uderzające jest dla mnie, że dwa razy, gdy Paweł naucza o przedczasowym lub wiecznym wyborze, w obu tych miejscach mówi, że ten wybór był w Chrystusie.

I drapię się po głowie, próbując to w pełni zrozumieć. W Liście do Efezjan 1:4 Paweł mówi, że Bóg wybrał ludzi w Chrystusie przed założeniem świata. W 2 Liście do Tymoteusza 1:9, jak już wiele razy widzieliśmy, Paweł mówi, że Bóg dał nam łaskę w Chrystusie Jezusie przed początkiem czasu.

Różnica między zwykłym użyciem Chrystusa przez Pawła a tymi dwoma tekstami jest czasowa. Za każdym razem, gdy Paweł używa zwrotu *in Christ*, aby mówić o zjednoczeniu, mówi o zjednoczeniu ludzi przez Boga z Chrystusem w historii. W Efezjan 1:4 i 2 Piotra 1:9 mówi o zjednoczeniu z Chrystusem w wieczności.

Paweł naucza zatem, że Bóg zjednoczył wybranych z Chrystusem przed stworzeniem. Co to oznacza? Nie odnosi się to do rzeczywistego zjednoczenia z Chrystusem, ponieważ przed stworzeniem nie istnieliśmy. Raczej Paweł uwzględnia zjednoczenie z Chrystusem w planie Boga.

Bóg nie tylko wybrał, aby zbawić ludzi, ale także zaplanował środki, aby ich zbawić. Zaplanował zjednoczyć ich duchowo ze swoim Synem. To pomaga nam lepiej zrozumieć 2 Tymoteusza 1:9.

„Bóg zbawił nas według własnego postanowienia i łaski, która została nam dana w Chrystusie Jezusie przed wiecznością”. Zjednoczenie z Chrystusem nie było boską myślą na końcu.

Było to częścią Bożego planu zbawienia od samego początku. Wybranie i powołanie. Czasami Biblia wykazuje tendencję systematyzującą.

To znaczy, czasami łączy własne nauki. I oczywiście, że mi się to podoba. Lubię, kiedy mogę odkryć te powiązania.

Wybór i powołanie. Trzykrotnie Paweł łączy wybór i powołanie. Bóg skutecznie prowadzi ludzi do zbawienia i powołuje ich przez ewangelię.

Zobaczmy, że powołanie obejmuje powołanie ewangeliczne, orędzie zbawienia, które dociera do każdego, jeśli kościół wykonuje swoją pracę, oraz skuteczne powołanie, które Bóg daje poprzez powołanie ewangeliczne swojemu ludowi. Przede wszystkim widzimy związek między wyborem a powołaniem w Rzymian 8, 28-30. Wiemy, że wszystko współdziała ku dobremu tym, którzy miłują Boga, którzy są powołani według jego celu.

Tych bowiem, których przewidział, tych też przeznaczył, a których przeznaczył, tych też powołał. Tych zaś, których powołał, tych też usprawiedliwił. Tych zaś, których usprawiedliwił, tych też uwielbił.

Rzymian 8:28-30. Paweł wyjaśnia, że miłośnicy Boga to ci, którzy są powołani według Jego celu. Werset 28.

Następnie łączy Boży wybór ludzi z Jego powołaniem ich do Chrystusa. Tych, których przeznaczył, On również powołał. Bez wątplenia ich uwielbi. Werset 30.

Drugi fragment łączy powołanie i wybranie. Rzymian 9:22-24.

A co jeśli Bóg, chcąc okazać swój gniew i dać poznać swoją moc, znosił z wielką cierpliwością przedmioty gniewu przygotowane na zagładę? A co jeśli uczynił to, aby dać poznać bogactwo swojej chwały na przedmiotach miłosierdzia, które przygotował z góry na chwałę? Na nas, których również powołał, nie tylko spośród Żydów, ale i spośród pogan. Rzymian 9:22-24. Chociaż Rzymian zaczyna się od pociągnięcia zarówno Żydów, jak i pogan do odpowiedzialności, rozliczalności i winy przed Bogiem, przed świętym Bogiem.

Rzymian 1 :18-3:20. Tutaj zajmuje się bardziej ostatecznymi sprawami. Bóg jest suwerenny nad losem każdej istoty ludzkiej.

Są przedmioty gniewu przygotowane do zniszczenia. 8:22. 9:22.

Mój błąd. I przedmioty miłosierdzia, które przygotował wcześniej dla chwały. Werset 23.

Wybory Boga nie są jedynie hipotezami, ponieważ Paweł identyfikuje wierzących Żydów i pogan z I wieku jako obiekty Bożego miłosierdzia. Mianowicie nas, tych, których również powołał, nie tylko spośród Żydów, ale także spośród pogan. Po trzecie.

Trzeci fragment łączy wybranie i powołanie. Paweł oświadcza, że Bóg nas zbawił i powołał świętym powołaniem, nie według naszych uczynków, ale według własnego postanowienia i łaski, która została nam dana w Chrystusie Jezusie przed początkiem czasu. Nie zbawiamy siebie, ale Bóg zbawia nas.

Jednym z celów jego zbawienia, jednym z aspektów jego zbawienia jest powołanie. Bóg przyciąga nas do siebie poprzez ewangelię. Powołał nas świętym powołaniem.

Paweł przeciwstawia nasze dzieła własnemu celowi i łasce Boga, które dał nam przed stworzeniem. Bóg daje łaskę przed początkiem czasu i wzywa ludzi do siebie w czasie i przestrzeni, gdy wierzą w dobrą nowinę. W ten sposób Bóg łączy wieczne wybranie z doczesnym powołaniem.

Po raz kolejny pokazuje to, że wiara jest wynikiem wyboru, a nie jego przyczyną. I zajmujemy się tym wyborem i wiarą, gdy zaczniemy nasz kolejny wykład.

To dr Robert Peterson w swoim nauczaniu o zbawieniu. To jest sesja numer osiem, Election Systematic Formulations, numer 3.